

Mimika :)

1. Posunky svalstva na tvári pri reči.

2. Prejav duševného stavu výrazom tváre.

V mimike rečníka sa odráža dynamická stránka jeho tváre, ktorá má silnú výpovednú hodnotu. Výraz tváre (ústa, nos, líca, čelo, brada, oči a ich okolie) pomerne zreteľne odráža psychické stavy rečníka a je to najpriehľadnejšia nonverbálna „reč“. Pomáha rečníkovi pri vyjadrovaní jeho osobného vzťahu k prednášanej problematike. Pohyb čela napríklad odráža hĺbku a šírku problému (starosť, bezradnosť, nerozhodnosť, váhanie, uvažovanie...), pery zase pomerne presne naznačujú súhlas (nesúhlas), obrvy stupeň zainteresovanosti a podobne.

Mimika pôsobí zvyčajne spolu s gestikuláciou, alebo ju mierne predchádza. Ak vychádzame z poznatkov o existencii siedmich primárnych emócií (šťastie, prekvapenie, strach, zlosť, smútok, spokojnosť, záujem), ukazuje sa, že v prvom type prejavov (všeobecné, vecné, odborné-náučné) sú relevantné iba mimické prejavy spokojnosti a záujmu, všetky ďalšie majú uplatnenie najmä v prejavoch druhého typu (zvláštne, slávnostné, príležitostné).

Hoci mimika je z väčšej časti spontánna, nenaučená, dokonca podvedome realizovaná „reč“, nemožno v rečníctve celkom vylúčiť možnosti jej čiastočného regulovania (prostredníctvom [introspekcie](#)) v záujme zvýšenia účinku prejavu, resp. zbavenia sa neprímeraným mimickým variáciám.

[Zlozvyky v oblasti mimiky](#)